

Blikwisseling

14 september – Feest van Kruisverheffing – Stichting van Bethanië Venlo

Men zegt, dat alles twee kanten heeft, maar geldt dat ook voor de wrede executie van een man aan een kruis? Kun je iets goeds zien in dit werktuig van marteling en terechtstelling? Absoluut

niet. Het kruis kan alleen tot boom des levens worden door de gekruisigde, die zelf het leven is en wiens liefde voor ons, mensen, grenzeloos is. Jezus overstijgt schuld, schaamte en veroordeling, en de goddelijke liefde blijft, ook al zouden wij geneigd zijn om de vriendschap met een mens of zelfs met onszelf te beëindigen. Alles, wat probeert het leven in ons te doden of vernietigen, kan worden overwonnen door middel van deze liefde; dat maakt haar zo aantrekkelijk. Het is daarom voor onze eerste zusters geen toeval dat ze op 14 September 1914 het eerste huis

in Venlo binnentrokken. Want ons bindt de ervaring dat deze verlossende liefde, die zelfs voor de eigen dood niet terugwijkt, en een veranderende, wonderbaarlijk bevrijdende explosieve kracht heeft om onze grenzen te overwinnen. De uitspraak van Jezus: „Wanneer ik van de aarde (aan het kruis) ben opgeheven, zal ik allen naar me toe trekken”, daagt ertoe uit om niet bij het kruis te blijven staan, maar zijn werking in ons leven plaats en gestalte te geven.

Zr. Katharina, Algemene overste van de dominicanessen van Bethanië

Overdracht

Een blijde Eucharistieviering met hulpbisschop Ansgar Puff, het lied van de 1. FC Köln voetbalclub met rood-witte vlaggetjes, waarderende feestwoorden en toespraken en een echt vuurwerk van prachtige presentaties, gekroond door de film van de medewerkers van de algemene directie – afscheid van de heer Langfeldt na 17 jaar als algemeen directeur van de „Bethanien Kinderdörfer gGmbH”. Daarbij blonk in menig oog een traan! Mijnheer Langfeldt had het verdiend om in het zonnetje gezet te worden.

Als eerste algemeen directeur heeft hij immens opbouwwerk moeten presteren. Hij kon een solide „Jugendhilfe-Gesellschaft” overdragen, die niet alleen professioneel veel aanzien geniet, maar ook duidelijk investeert in ondernemingscultuur. De „bethanische Geist” wordt actief bevorderd en gewaardeerd.

Het stokje ging over naar de heer Dr. Klaus Esser, die jarenlang directeur van het kinderdorp in Schwalmtal-Waldniel is geweest. Nu heeft hij het lot van honderden kinderen, jongeren en medewerkers mede in handen.

Zr. S.

Vier, die de Bethanië kinderdorpen besturen (v.r.n.l.): Voorzitter van de Raad van Toezicht Christoph Hauke, de scheidende algemeen directeur Werner Langfeldt, zijn opvolger Dr. Klaus Esser en de algemene overste van de dominicanessen van Bethanië en voorzitter van de „Gesellschafterversammlung” zr. Katharina.

Twee keer levenslang

Een dubbele eeuwige professie – dat hadden we voor het laatst 10 jaar geleden. Deze keer, op 18 augustus, waren het zr. Martha Maria (l) en zr. Vera Noel (r), die zich in aanwezigheid van hun medezusters en gasten voor altijd aan God gaven. >>> [Vervolg op pagina 2](#)

>>> *Vervolg van pagina 1*

Tot het eind van hun leven willen ze leven in de gemeenschap van de dominicanessen van Bethanië.

De H. Mis werd gevierd in de parochiekerk van Erbach, ondersteund door het famieliekoor van de parochie. Na het feliciteren met champagne en ijs, gingen kleine en grote gasten de berg op naar het kinderdorp, waar het feest in en voor de aula werd voortgezet.

Er waren, behalve medezusters uit verschillende conventen en familieleden van beide zusters, ook vertegenwoordigers van verschillende kinderdorpen en parochies.

Terwijl zr. Vera Noel in Erbach blijft en als pastoraal werkster in Wiesbaden-West gaat werken, is zr. Martha Maria naar Bergisch Gladbach-Refrath verhuisd, waar ze in het kinderdorp werkt.

Elk van de zusters kreeg een fontein in de vorm van verschillende kruiken cadeau. De bovenste kruik kan slechts zo lang water in de andere kruiken gieten, als hij verbonden is met de bron. Zo kunnen de twee zusters slechts zo lang andere mensen dienen, als ze met God verbonden blijven.

Wij wensen beide zusters dat Gods nabijheid altijd voelbaar moge zijn en hen zo ook door moeilijke uren draagt!
Zr. B.

Het belangrijkste is om te worden geaccepteerd

Terwijl Ruth Raichle (m) vertelt over de gemeenschap in Norfolk, vertaalt zr. Sara (l) in het Nederlands en zr. Martha Maria in het Duits

Op 23 augustus was zr. Ruth Raichle aus Massachusetts, USA bij de zusters van Bergisch Gladbach-Refrath te gast. Ze is gevangenispastor en al tientallen jaren eng verbonden met Bethanië. In de jaren 90 vertelde ze in de mannengevangenis van Norfolk over Pater Lataste en maakte daarna bekeringen mee, die tot de start van iets nieuws werden. Aanvankelijk waren het negen gevangenen en drie vrijwilligers van buiten de gevangenis, die de wens bespeurden om een gemeenschap in de geest van P. Lataste te stichten. Eerst kregen ze als antwoord, dat gevangenen geen dominicaan kunnen worden, maar na enkele jaren en het persoonlijk initiatief van de Meester van de Orde, Timothy Radcliffe, werden ze tenslotte erkend als dominicaanse leken-gemeenschap.

Intussen horen er ongeveer 40 mannen binnen en 30 mannen en vrouwen buiten de gevangenis bij. Ze geven hoop aan degenen die levenslang hebben, die in de „hiërarchie van de nor“ ver onder aan de ladder staan en die zichzelf opgeven. En ze helpen degenen, die worden ontslagen, op een praktische manier. Ze vragen hen, wat ze nodig hebben en dachten aanvankelijk dat dat een woning of werk was. Maar het antwoord luidt steeds weer: „Het belangrijkste is het gevoel dat je wordt geaccepteerd.“

Over dit alles vertelde Ruth aan de zusters, die, om naar haar te luisteren, uit alle Duitse en Nederlandse conventen naar Refrath gekomen, diep onder de indruk waren.
Zr. B.

Verlof uit de gevangenis – voor de bedevaart naar Aglona

Ook dit jaar was het weer mogelijk dat zich twee vrouwen uit de gevangenis van Ilguciems in Riga voor 36 uren bij een pelgrimsgroep aansloten. Daar onze zusters geen eigen groep leidden, kon zr. Hannah direct met de vrouwen vanuit de gevangenis op weg gaan, in plaats van te wachten op de groep. Voor Anna en Natasja (namen veranderd) was de bedevaart heel belangrijk. Anna had zich met Pasen van dit jaar in de gevangenis laten dopen en met zo veel gelovigen onderweg te zijn was heel speciaal voor haar. In november mag ze het verzoek om vroegtijdig ontslag indienen; met deze intentie is ze ook op bedevaart gegaan. Natasja was compleet verrast over de mogelijkheid om mee te gaan! Ze had er niet om verzocht, maar als alle andere kandidaten om veiligheidsredenen werden geweigerd, had de directie van de gevangenis haar dit aangeboden. „God heeft me hiervoor zomaar uitgekozen.“ Met stralende ogen beschrijft ze haar verrassing. Slechts drie dagen na de bedevaart kan ze naar de open afdeling van de gevangenis verhuizen en ze heeft onderweg gebeden dat haar de weg naar de vrijheid mag lukken. Aangekomen bij de Moeder van God in Aglona waren ze allebei toch nog verbaasd, dat de tranen kwamen. „We hebben geen enkele andere plaats waar we kunnen huilen; er is altijd iemand. Maar hier maakt het niet uit, dat iedereen er is.“

Eindelijk aangekomen!

In de nacht voor de terugkeer naar de gevangenis was er na veel bidden in stilte en met gezang nog een sterrenregengroet voor beide, die drie jaar lang geen sterrenhemel meer hadden gezien. Moge hun wens naar een gelukt leven in vervulling gaan. Zr. H.

125 jaar Annaschool, Noord, Aruba

zr. Gemma, zr. Marjolein en Tica Giel (muzieklerares) met feestvierende kinderen

Op 15 januari 1962 kwamen de eerste 7 zusters met de boot in Oranjestad aan en moesten onmiddellijk door naar Noord, waar schoolkinderen vijf van hen met vlaggetjes stonden op te wachten. De Annaschool bestond toen al 69 jaar; ze werd als allereerste school op Aruba gesticht in 1893. Onze zusters hebben er gewerkt tot in 1983 zr. Ancille als laatste met pensioen ging. Zr. Marjolein heeft er ook vijf jaar les gegeven, daarom werd ze uitgenodigd om het 125-jarig jubileum mee te komen vieren, want de andere zusters zijn intussen gestorven of niet meer in staat om te reizen. Voor de Arubaanse zr. Gemma bood dit een perfecte gelegenheid om haar familie nog eens te bezoeken.

Het werd een geweldig feest, drie dagen lang, met de 307 kinderen, die de school intussen telt, in het middelpunt. De eerste dag was gewijd aan de 8 verschillende nationaliteiten, die op school vertegenwoordigd zijn, waarbij elke klas een bepaald land tentoonstelde en een lied in die taal ten gehore bracht. De tweede dag gingen we met 9 bussen naar de cinema en genoten van een leuke kinderfilm (die ook voor volwassenen de moeite waard was!) en maakten een rit over het eiland met een stop bij de kapel van Alto Vista. De derde dag was er een H. Mis en een receptie voor genodigden, waarbij zr. Marjolein wel 10 collega's van 40 jaar geleden terugzag – met een tentoonstelling over de school in de loop van de jaren – en werden liederen ten gehore gebracht. Ook de minister kwam zijn opwachting maken. Het feest was perfect georganiseerd; alles verliep verbazend rustig en gedisciplineerd. De Annaschool mag trots op zichzelf zijn! Hoop voor de toekomst!

Zr. M.

Dag tegen Mensenhandel 18 oktober

Deze affiche is gemaakt in 2009. Maar de datum: 18 oktober, blijft geldig!

Mensenhandel (de moderne term voor slavernij) heeft veel gezichten – en helaas werkt (bijna) iedereen eraan mee als consument. Het is ook niet gemakkelijk om producten te vinden met de „groene voetstap“. Maar op internet zijn er verschillende tips te vinden. De belangrijkste conclusie is volgens onze Paus Franciscus: „Leef bewust – en bid!“

Ook al is zr. Marjolein secretaris-generaal van de UCESM (Unie van Europese Conferenties van Hogere Oversten m/v), ze blijft trouw aan het thema dat haar al 30 jaar bezig houdt: mensenhandel. Een van de manieren om dat vreselijke kwaad (verdiensden na wapenhandel het hoogst over de hele wereld) te bestrijden, is informatie geven. In binnen- en buitenland is er veel belangstelling voor haar lezingen met krachtige PowerPoint presentatie.

Gummiberen voor de vreedestichters

„Zoek naar de vrede en jaag haar na.“ Onder dit motto kwamen van 30 juli tot 3 augustus bijna 60.000 misdienaars uit 19 verschillende landen in Rome bij elkaar voor de 12e internationale bedevaart voor misdienaars. Naar de climax, de audiëntie bij de paus op dinsdagavond, waren zelfs 30.000 misdienaars meer gekomen.

Zr. Anna-Maria (l) en zr. Ruth (r) deelden, samen met zr. Heike van de dominicanessen van Strahlfeld, 100.000 zakjes gashoudend poeder uit aan de misdienaars – onder het motto: „laat je leven prikkelen“

Het thema betekent dat de dienst van misdienaars niet bij de kerkdeur eindigt. De jongens en meisjes moeten juist hun geloof in het dagelijks leven inbrengen en getuigen zijn van de Blijde Boodschap – zodat ze vreedestichters worden, zelfs over grenzen heen.

Bij een dergelijk grote gebeurtenis zijn ook de Duitse religieuzen niet ver weg: ze verdeelden vier pallets gummi beren aan de jongeren. De broeders en zusters van de verschillende gemeenschappen waren op meerdere locaties in de stad gestationeerd, duidelijk zichtbaar door groene paraplu's.

Er was ook gas houdend poeder voor waterflessen, oplaadmogelijkheden voor mobiele telefoons, evenals de mogelijkheid voor spirituele en pastorale gesprekken.

Zr. Ruth en zr. Anna Maria hebben de dominicanessen van Bethanië vertegenwoordigd en kwamen uitgeput maar enthousiast door de vele ontmoetingen terug.

Zr. B.

Jubileren in Nunhem

Een keer per jaar vieren we het kloosterjubiläum van alle zusters van de congregatie. Deze keer zijn het 8 zusters: zr. Trudy met goud, zr. Veronika, zr. Brigitte, zr. Stephanie, zr. Paulini en zr. Patricia met diamant (60 jaar) evenals zr. Emilia en zr. Anselma met platina (70 jaar). Er werd, zoals intussen traditie geworden is, gevierd in Nunhem; eerst in de kerk met een heilige Mis en

aansluitend in een gezellig samenzijn met koffie en koek.

Het is echt een genade om zo lang een weg te mogen gaan. In een tijd, waarin velen ervaren, dat partnerschappen reeds na enkele jaren alweer eindigen en ook geestelijke levensvormen mislukken, is dat heel voelbaar. Het is een genade voor de jubilaressen – en even goed voor de zusters die met hen meevieren. Want ieder van die acht zusters is met haar trouw een spiegelbeeld van de liefdevolle trouw van God aan ons. Hij gaat alle wegen mee. Dat onze zusters hierop konden antwoorden met hun toewijding, geeft moed, vooral aan de jongeren, die nog niet eens waren geboren, toen onze gouden bruid intrad.

Onderweg met Dominicus

Lange tijd zag het ernaar uit dat de Nederlandse provincie van de dominicanen langzaam aan het uitsterven was, tot er enkele jaren geleden in Nederland enkele jonge mannen begonnen, zich voor de Orde te interesseren. Op het ogenblik bevinden zich acht broeders in opleiding, de eerste van hen wordt in november tot priester gewijd.

De medebroeders namen het besluit om aan de jongeren een huis ter beschikking te stellen, waar ze op hun manier dominicaans leven gestalte zouden kunnen geven, en maakten het convent in Rotterdam voor hen vrij. In augustus trokken de jongere broeders naar goede dominicaanse traditie te voet vanuit hun klooster in Huissen naar Rotterdam, steeds weer begeleid door mensen van de dominicaanse familie en andere geïnteresseerden.

Op 15 augustus sloten zich ook vier zusters uit Haelen aan de groep aan en vierden in Utrecht met hen en vele anderen de H. Mis. Ze hadden een bijzonder cadeau meegebracht: een houten beeld van de H. Dominicus, indertijd door de dominicanen aan de zusters geschonken voor het convent in Frankfurt-Rödelheim en dat, na het sluiten ervan naar Thorn was gekomen. Nu vonden de zusters het tijd, dat het naar de broeders terugkeerde en met hen naar Rotterdam verhuisde – tot grote vreugde van de nieuwe gemeenschap!

Zr. S.

Br. Richard, Br. Thomas, Br. Michiel en Br. Stefan zijn blij met het beeld van de H. Dominicus voor hun nieuwe gemeenschap

Wisseling van de wacht

Sinds 1 mei van dit jaar is de verantwoordelijkheid voor onze economische belangen teruggekeerd naar zr. Sara, die deze taak al vóór de beklading van haar ambt als algemene overste uitoefende. Hiermee werd de heer van Kempen, econoom van de Ursulinen, die ons in de afgelopen acht jaar met zijn grote ervaring terzijde stond, afgevoerd.

De heer van Kempen op de financiële dag in het kader van het algemeen kapittel 2017 in Steyl

In zijn tijd vonden verschillende opheffingen in Nederland en Italië plaats, die het nodige op het gebied van verkoop van immobilia eisten. In alle gevallen konden er, dank zij zijn ruime ervaring, goede oplossingen gevonden worden. Ook is ons financieel beheer op vele gebieden geherstructureerd. Vol dankbaarheid namen we afscheid. Wij gunnen hem, dat hij het nu rustiger aan kan doen en wensen de „nieuwe“ econoom veel zegen over haar werk.

bankrekening: 57.89.20.042
IBAN: NL75ABNA0578920042
BIC: ABN ANL 2A
t.n.v. Dominicanessen van Bethanië

Dominicanessen van Bethanië

Zr. Katharina Hemmers OP
Postbus 4050 · NL – 6080 AB Haelen
telefoon: 0031/(0)6-51536286 (Zr. Sara, sekretariaat)
mail: sr.katharina@bethanien-op.org
www.dominicanessenvanbethanie.nl

Recht van bezwaar: wilt u geen post meer van de dominicanessen van Bethanië ontvangen? Bel ons dan op +49 - (0)2204/2002-100 of schrijf naar sr.barbara@bethanien-op.org. Omdat volgens § 23 lid 1 & 2 van de kerkelijke wet voor de bescherming van de persoonsgegevens van religieuze gemeenschappen van pauselijk recht (KDR-OG) kunt u op elk gewenst moment tegen de verwerking van uw persoonsgegevens protesteren.

Dominicanessen
van Bethanië

Geloven in toekomst.